

GEMEENSCHAPPELIJK BELANG

Een nieuwe politieke beweging (non-dualisme predikend) die staat voor het collectief in de samenleving en derhalve de waarden hanteert van eerlijkheid, verdraagzaamheid en betrouwbaarheid.

Daar waar huidige politieke partijen separatisme verkondigen, simpelweg door het feit dat het afzonderlijke (separate) partijen zijn die opkomen voor hun “eigen” groep: Partij van de **Arbeid, Socialistische** Partij (lees: Generalistische, individu ontkennende en consecutief “alles over één kam scherende” Partij), staat Gemeenschappelijk Belang fundamenteel voor iedereen, zonder daarbij de consequenties van “eigen wil” te ontcrachten.

TIENPUNTENPLAN

Dit kan concreet gemaakt worden door jezelf de volgende vragen te stellen:

- 1: zie ik mezelf als iemand die op een leuke, menslievende en sociale manier samen wilt leven met iedereen om me heen, met iedereen op deze aardbol?
- 2: heb ik hart voor deze planeet, de natuur en al het leven om ons heen?
- 3: gun ik mensen met een gezond arbeidsethos die het niet zo breed hebben wat meer (gebruikmakend van slimmer en daarmee efficiënter belasting heffen in de samenleving), zodat ook zij een fijner bestaan hebben?
- 4: vind ik het echter wel belangrijk dat iedereen zijn steentje bijdraagt aan de maatschappij, ieder op zijn eigen manier en ieder met zijn eigen kwaliteiten?
- 5: vind ik het moreel verwerpelijk dat menslievende organisaties zoals Goede Doelen Groepen directeurs in dienst hebben die zonder blikken of blozen salarissen incasseren die een veelvoud zijn van die van hardwerkenden in de bedrijfskundige en federale sector?
- 6: vind ik dat individuele excellentie op welk niveau dan ook beloond dient te worden? In het verlengde hiervan lag mogelijk de uitspraak van voormalig Premier Balkenende dat de VOC-mentaliteit (lees: creatieve en onorthodoxe mentaliteit) meer de boventoon zou moeten voeren.
- 7: vind ik het een verschrikkelijke gedachte dat de geschiedenis ons leert dat zo lang er mensen bestaan er oorlogen heersen, omdat mensen niet verdraagzaam zijn naar de ideeën en het geloof (samenvattend het “zijn”) van anderen?
- 8: vind ik dat het onderwijs zich meer op het individu dient te richten, hetgeen zal maken dat generalistisch, inconsequent en daarmee onwelvoeglijk beleid minder zal plaatsvinden?

9: vind ik dat variantie en diversiteit in de samenleving geaccepteerd moet worden (zij het binnen de grenzen van het “morele” wetsysteem)? Dit betekent bijvoorbeeld dat indien een kind druk is, hij niet per direct gediagnosticeerd dient te worden met ADHD en gemedicineerd dient te worden met psychostimulerende middelen als Ritalin en Concerta, welke bijwerkingen over tientallen jaren onbekend zijn. Strekking is dat als het kind zich prettig voelt bij zijn druk zijn, er geen probleem is. Overdiagnosticering in de zorg zou derhalve een groot punt van aandacht moeten zijn. Het is niet voor niets dat een vergroot zorgaanbod leidt tot meer zorgvraag.

10: wil ik me inzetten voor een beweging die uit idealisme en uit passie de gemeenschap (en daarmee het equilibrium individu-collectief tracht te herstellen) wil terugbrengen in een maatschappij die zienderogen steeds verder vervreemdt?

OPLOSSING VOOR HET MONDIALE INTEGRATIEPROBLEEM

Afgelopen vijftig jaar hebben er op decentrale wijze honderden miljarden euro's gestroomd op het gebied van ontwikkelingshulp. Als we kijken naar wat er daadwerkelijk is gerealiseerd, dienen we helaas te concluderen dat dit zeer beperkt is. Gemeenschappelijk Belang heeft als één van haar belangrijkste speerpunten een oplossing voor het mondiale integratieprobleem:

IDEALISTISCHE, DOCH REALISTISCHE CONSTRUCTIEVE LANDSONWIKKELING

Filantropische investeringen dienen meer gecentraliseerd te worden (hetgeen derhalve nog steeds zal betekenen dat een deel van het ontwikkelingsgeld gebruikt moet worden om hulpbehoevenden te faciliteren binnen de “eigen” landsgrenzen). Dit houdt in dat met een substantieel deel van het jaarlijkse wereldwijde ontwikkelingsgeld industrie en bedrijvigheid opgezet dienen te worden in een willekeurig, bijvoorbeeld Afrikaans land, gelegen aan een strategisch water, daar waar havens gebouwd kunnen worden. Industrie, bedrijvigheid, digitale infrastructuur, dorpen en steden zullen zich potentieel simultaan gaan ontwikkelen. Naast ingenieurs en wetenschappers over heel de wereld met adequate kennis van zaken, zijn natuurlijk arbeidskrachten nodig om dit beloofde land te creëren, idealistisch, doch realistisch te reconstrueren. Deze arbeidskrachten zullen naast de Afrikaanse inwoners de *politieke en economische* vluchtelingen over heel de wereld kunnen worden. De voertaal wordt Engels, getraumatiseerde vluchtelingen worden begeleid en behandeld door hulpverleners en de nieuwe inwoners van dit land worden op regelmatige basis (bijvoorbeeld jaarlijks) geëvalueerd op goed gedrag.

De realisatie van de Verenigde Staten zoals we die nu kennen zijn, is in de zestiende eeuw ontsproten door het onorthodoxe gedrag van Europeanen. Niemand had voor mogelijk gehouden dat het gekoloniseerde land (Noord-Amerika) in vele opzichten economisch en politiek machtiger zou gaan worden dan de kolonist (Europa). Het beloofde land, hetgeen als schikking gezien dient te worden voor het integratieprobleem in Westerse en vooral West-Europese landen, kan zich op een dergelijke manier exposeren. Dit zou betekenen dat over afzienbare tijd er steeds minder ontwikkelingsgeld nodig is voor dit toegezegde land, aangezien de industrie en bedrijvigheid aldaar winstgevend kunnen worden. Dit winstgevend worden is echter geen doel op zich (combinatie profit-non-profit), maar kan ontstaan.

Uiteindelijk wordt er derhalve een *WIN-WIN-WIN* situatie gecreëerd: Europese landen kunnen het integratieprobleem in “eigen” land oplossen, Afrikaanse bewoners profiteren mee van de gebiedsontwikkeling en natuurlijk niet te vergeten, politieke en economische vluchtelingen krijgen een uitweg voor de nood die ze in “eigen” land ervaren.

Door: Drs. RHC Joos